

இனிமையான குழந்தைகளே ! (தேவீ அபிமானி) ஆத்ம உணர்வுடையவராக ஆனீர்கள் என்றால், பழைய உலகத்திலிருந்து உறவுகளைத் துண்டிக்கும் மற்றும் புதிய உறவுகளை இணைக்கும் திறமை சுலபமாக வந்து விடும். ஒரு தந்தையிடம் அன்பு இணைந்து விடும்.

கேள்வி:

எந்த குழந்தைகளின் புத்தியோகம் பரலோக தாய் தந்தையரிடம் எப்பொழுதும் இணைந்தபடி இருக்க முடியும்?

பதில்:

யார் உயிருடன் இருந்தே இறந்து ஈசுவரிய சேவையில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்களோ, இல்லற விவகாரங்களில் இருந்தாலும் அனேகருடைய புத்தியோகத்தை தந்தையிடம் இணையுமாறு செய்யும் சேவை செய்கிறார்களோ, தந்தையிடமிருந்து கிடைத்திருக்கும் (ஞான) ஒளியை மற்றவர்களுக்கு அளிக்கிறார்களோ, சொர்க்கத்தின் அதிபதியாக ஆக்குவதற்காக பாவனமாக ஆவதற்கான வழிமுறையைக் கூறுகிறார்களோ, அவர்களுடைய புத்தியோகம் இயல்பாகவே தந்தையிடம் இணைந்தபடி இருக்கும்.

பாடல்:

தந்தை யார், தாய் யார் ....

ஓம் சாந்தி.

பாடலின் பொருள் என்ன கூறுகிறார்கள். உலகத்தின் (லௌகீக) தாய் தந்தையரை, நண்பர்கள், உறவினர்கள் ஆகிய அனைவரையும் விட்டு விடுங்கள். மேலும் தங்களது புத்தியோகத்தை சிருஷ்டியின் படைப்புக் கர்த்தாவான தங்களது உண்மையான தாய் தந்தை மீது செலுத்துங்கள். இந்த தாய் தந்தை நண்பர்கள் உறவினர்கள் ஆகியவர்களிடமிருந்து இப்பொழுது உறவுகளைத் துண்டிக்க வேண்டும். மேலும் ஒருவரிடம் உறவை இணைக்க வேண்டும். அவருக்கு தாய் தந்தை என்று கூறப்படுகிறது. தந்தையும் நீயே, தாயும் நீயே! நாங்கள் உங்களது பாலகர்கள்.... இதை அனைவரும் அந்த ஒருவருக்காகக் கூறுகிறார்கள். லௌகீக தாய் தந்தையரோ அனைவருக்கும் தனித் தனியாக இருக்கிறார்கள். இவர் முழு பாரதம் அல்லது முழு உலகிற்கும் தாய் தந்தை ஆவார். எனவே பரலௌகீக தாய் தந்தையினுடையவராக ஆவது. மேலும் லௌகீக தாய் தந்தை நண்பர்கள் உறவினர்கள் ஆகியோரை விட்டு விடுவது - இதற்காக (தேவீ அபிமானி) ஆத்ம உணர்வுடையவராக இருப்பதற்கான ஞானம் தேவை. தேவீ அபிமானி ஆகாதவரை விடுபடுவது மிகவும் கடினமாகும். இந்த பழைய உலகத்திலிருந்து உறவைத் துண்டிக்க வேண்டும். மேலும் புதிய உலகத்துடன் உறவை இணைக்க வேண்டும் - இதுவே திறமை ஆகும். எல்லைக்குட்பட்ட ஒரு வீட்டிலிருந்து உறவை துண்டித்து, எல்லைக்குட்பட்ட இன்னொரு வீட்டுடன் உறவை இணைப்பது மிகவும் சுலபம் ஆகும். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் துண்டிப்பது மற்றும் இணைப்பது நடந்து வருகிறது. ஒரு தாய் தந்தை நண்பர்கள் உறவினர்களை விட்டார்கள், மற்றொன்றைப் பெற்றார்கள். ஒருவர் சரீரத்தை விட்டார் என்றால், பின் தாய் தந்தை நண்பர்கள் உறவினர்கள் குருக்கள் ஆகியோர் எல்லாமே புதியதாக கிடைக்கிறார்கள். இங்கோ உயிருடன் இருந்தே இறப்பதற்கான விசயம் ஆகும். உயிருடனிருந்தே பரலோக தாய் தந்தையின் மடியில் வர வேண்டும். இந்த கலியுக உலகத்தின் தாய் தந்தை ஆகிய அனைவரையும் மறக்கடிக்க வேண்டும். இவர் தந்தையாகவோ இருக்கிறார். பிறகு தாயுமாக எப்படி இருக்கிறார். இது ஆழமான விஷயம் ஆகும். தந்தை இந்த உடலைத் தரித்து இவர் மூலமாக பிறகு தனது குழந்தையாக ஆக்குகிறார். ஆனால் நிறைய குழந்தைகள் இந்த விஷயங்களை அடிக்கடி மறந்து விடுகிறார்கள். அஞ்ஞான காலத்தில் ஒரு பொழுதும் தாய் தந்தையை மறப்பது இல்லை. இந்த தாய் தந்தையை மறந்து விடுகிறார்கள். ஏனெனில் இது புதிய விசயமாகும். இந்த தாய் தந்தையிடம் புத்தியோகத்தை இணைக்க வேண்டும். பின்னர் சேவையில் ஈடுபட்டு இருக்க வேண்டும். எப்படி தந்தைக்கு சேவையின் சிந்தனை இருக்கிறதோ, அதே போல குழந்தைகளுக்கும் இருக்க வேண்டும். புதிய உலகத்தைப் படைக்க வேண்டும் என்று பகவானுக்கு சிந்தனை எழுந்தது என்று கூறுகிறார்கள். எனவே இது எவ்வளவு பெரிய சிந்தனை ஆகும். எல்லையில்லாத தந்தைக்கு அனைவரையும் பாவனமாக ஆக்க வேண்டும் என்ற எல்லையில்லாத சிந்தனை இருக்கிறது. அந்த பாவன உலகமான சொர்க்கத்திற்காக இராஜயோகம் கற்பிக்க வேண்டி உள்ளது. எத்தனை பேருக்கு கற்பிக்க வேண்டி உள்ளது. அனைவருடைய புத்தியோகத்தையும் தந்தையுடன் இணைக்க வேண்டும். இதே தொழில் குழந்தைகளாகிய உங்களுடையது ஆகும். இல்லற விவகாரங்களில் இருந்தபடியே குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சேவை செய்து காண்பியுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார்.

நாம் எவ்வொருவரையும் காக்கை எச்சிலுக்கு சமானமான சுகத்திலிருந்து விடுவிப்போம், தூய்மையாக ஆக்குவோம் என்ற சிந்தனை சந்நியாசிகளுக்கு இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் வைராக்கிய மூட்டி தூய்மையாக ஆக்கக் கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்கும் இருக்கிறது. வீடு வாசலை விட்டு விட வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். பதீதமான (தூய்மையற்ற) உலகத்தை விட வேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை. இதுவோ தந்தை வந்து பாவன உலகத்தின் சாட்சாத்காரம் செய்விக்கும் பொழுது நாம் பதீத உலகத்திலிருந்து உறவை துண்டிக்கிறோம். பிறகும் அவர்கள் தங்களை பொறுப்பாளி என்று நினைத்து வீடு வாசலை விட்டு எத்தனை பேருக்கு வைராக்கிய மூட்டி தூய்மையாக ஆக்குகிறார்கள். மகிமையோ அவர்களுக்கும் பாடப்படுகிறது. இந்த சந்நியாச தர்மம் இருக்கவில்லை என்றால் பாரதம் இன்னுமே காமச் சிதையில் எரிந்து சாம்பலாகி விட்டிருக்கும். இப்பொழுது அந்த ரஜோகுணி சந்நியாசம் ஸ்தாபனை செய்பவர் யார்? மேலும் இந்த சதோபிரதான சந்நியாசம் ஸ்தாபனை செய்பவர் யார்? என்பதை தந்தை வந்து புரிய வைக்கிறார். அவர்களுடைய தலைவன் சங்காராசாரியராக இருந்தார். அவருக்குக் கூட எத்தனை சீடர்கள் இருந்திருப்பார்கள். இலட்சக்கணக்கில் கோடிக்கணக்கில் இருக்கக் கூடும். அவர்கள் பவித்திரமாக இருக்கவில்லை என்றால், அவர்களுடைய பிரஜைகள் கூட விருத்தி அடைந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆக இது சந்நியாசிகள் கூட நல்லது தான் செய்துள்ளார்கள். முதல் நம்பரில் தேவதைகள் கணக்கிடப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது நம்பரில் சந்நியாசிகள். எல்லாமே தூய்மையைப் பொருத்துள்ளது தான். உலகம் தூய்மையிலிருந்து தூய்மையற்றதாக, பின் தூய்மையற்ற நிலையிலிருந்து தூய்மையானதாக ஆகவே வேண்டி உள்ளது. சத்யுகம் முதற்கொண்டு எதெல்லாம் நாடகத்தில் நடந்து முடிந்துள்ளதோ அவை அனைத்தும் நாடகத்தில் பொருந்தி உள்ளது. டிராமாவின் சக்கரத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி இன்றி நாடகத்தில் எது நடக்க வேண்டி உள்ளதோ அது நடக்கும் என்று உட்கார்ந்து விடுவதுமல்ல. நாடகத்தில் எல்லோருமே நடிகர்கள் ஆவார்கள். இருந்தாலும் ஒவ்வொருவரும் தங்களது வருவாய்க்காக அவசியம் புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்கிறார்கள். புருஷார்த்தமின்றி இருக்க முடியாது. நிறைய மனிதர்கள் இது நாடகம், நாங்கள் பாகத்தை ஏற்று நடக்க பரந்தாமத்திலிருந்து வந்துள்ளோம் என்று புரிந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட விஸ்தாரமாகப் புரிய வைக்க முடிவதில்லை. முதலில் எந்த தர்மத்தினர் வருகிறார்கள், சிருஷ்டி எப்படி படைக்கப்படுகிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. சிருஷ்டி புதியதாக படைக்கப்படுகிறதா அல்லது தந்தை வந்து பழைய சிருஷ்டியை புதியதாக ஆக்குகிறாரா என்பது தெரியாத காரணத்தினால் அவர்கள் பிரளயத்தைக் காண்பித்து பிறகு புதிய சிருஷ்டியைக் காண்பித்து விட்டுள்ளார்கள். தந்தை வந்து இந்த விசயங்கள் பற்றிய ஒளியை (தெளிவு) அளிக்கிறார். பின் நீங்களும் மற்றவர்களுக்கு ஒளி அளிப்பதற்கு பொறுப்புடையவர் ஆவீர்கள். எவ்வளவு சேவை இருக்கிறது. எப்படி தந்தை வந்து உங்களுக்கு முக்தி ஜீவன் முக்தியில் வருவதற்கான வழியைக் கூறி உள்ளார். அந்த வழிக்காகத் தான் அரை கல்பமாக பக்தி மார்க்கத்தில் அடிகள் வாங்கி உள்ளீர்கள். எனவே நாம் நமது மீட்புப் படையை எப்படி விருத்தி செய்யலாம், அனைவருக்கும் எப்படி வழி கூறலாம் என்ற சிந்தனை எல்லையில்லாத தந்தைக்கு இருக்கிறது.

தந்தை முந்தைய கல்பத்தைப் போலவே ராஜயோகம் கற்பிக்க வந்து விட்டுள்ளார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அனைவருக்கும் கூறுங்கள். அவருக்குத் தான் சிவாய நமஹ என்று கூறுகிறார்கள். அவர் எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பரந்தாமத்தில் வசிப்பவர் ஆவார். ஆத்மாக்களாகிய நாம் அனைவரும் கூட அங்கே வசிக்கிறோம். ஆத்மாவிற்கு எப்பொழுதும் அவினாஷி (அழிவற்றது) என்று கூறப்படுகிறது. அது ஒரு பொழுதும் எரிவதோ இறப்பதோ கிடையாது. ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்குள்ளும் பாகம் நிரம்பி உள்ளது. தனது ஆத்மாவை பாருங்கள் அல்லது யார் முக்கியமானவர்களோ அவர்களைப் பாருங்கள். விருட்சம் பார்க்கப்படும் பொழுது முக்கிய அஸ்திவாரம் மற்றும் கிளைகள் கொடிகள் ஆகியவை கூட பார்க்கப்படுகிறது. இலைகளோ ஏராளமாக இருக்கும். அவை கணக்கிடப்பட முடியாது. கிளைகள் கொடிகளைக் கணக்கிட முடியும். எனவே மிகச் சரியாக இந்த விருட்சத்தில் அஸ்திவாரம் தேவி தேவதைகளாகிய நம்முடையது ஆகும். இப்பொழுது அஸ்திவாரமே அழுகிப் போய் விட்டுள்ளது. எப்படி ஆலமரத்தின் அஸ்திவாரம் அழுகிவிட்டுள்ளது. பிறகும் கிளைகள் எவ்வளவு வெளிப்பட்டுள்ளன. கிளைகளிலிருந்தும் கூட இலைகள் வெளிப்பட்டு கொண்டே இருக்கின்றன. எனவே இதுவும் எல்லையில்லாத எவ்வளவு பெரிய விருட்சமாகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கூட வரிசைக்கிரமமாக முயற்சிக்கேற்ப அறிந்துள்ளீர்கள். அப்படி இன்றி நாள் முழுவதும் ஒருவருடைய புத்தியில் இந்த சிந்தனை எழுந்து கொண்டே இருக்கும் என்பதல்ல. எல்லா குறிப்புகளையும் ஒரே நேரத்தில் புத்தியில் சுழற்றுவது என்பது கடினம். பிறகும் யார் சிந்தனைக் கடலை கடையக் கூடியவர்களாக இருப்பார்களோ அவர்களுடைய புத்தியிலோ ஞானத் துளிகள் சொட்டிக் கொண்டே இருக்கக் கூடும். விருட்சம் புத்தியில் உள்ளது என்றால் விதை ரூபமான தந்தையும் நினைவில் இருப்பார். நாம் கூட அங்கு இருப்பவர்கள் ஆவோம். மேலும் இந்த

விருட்சத்தில் நாம் தான் (ஆல்ரவுண்டு) ஆரம்ப முதல் கடைசி வரை முழுமையாக வருகிறோம். நீங்கள் பதீதமாக (தூய்மையற்ற) பட்டுப் போன நிலையில் வரும் பொழுது முழு விருட்சம் வந்து விடுகிறது. முதன் முதலில் இருந்தவர்கள் கூட இப்பொழுது பழையவர்களாக ஆகி விட்டுள்ளார்கள். பின்னால் வந்திருக்கும் கிளைகள் கொடிகள் கூட பழையவை ஆகும். யார் சேவை செய்யக் கூடியவர்களாக இருப்பார்களோ அவர்களுக்கு நாம் மனிதர்களை மீண்டும் தேவதையாக ஆக்குவதற்கு பாபாவின் உதவியாளர்களாக இருக்கிறோம் என்ற அக்கறை இருக்கும். இது புரிய வைக்க வேண்டி உள்ளது. நீங்களோ தேவதைகளாக இருந்தீர்கள், பின் நீங்களே கூத்திரியர்களாக ஆனீர்கள். 84 பிறவிகளின் ஜாதகத்தை நீங்கள் தான் கூற முடியும். எனவே இந்த விசயங்கள் புத்தியில் சொட்டிக் கொண்டே இருந்தது என்றால், பின் யாருக்கும் புரிய வைக்க முடியும்! குழந்தைகளாகிய நாம் பாபாவுடன் கூட உதவியாளர்கள் ஆவோம் என்ற சிந்தனை எழ வேண்டும். எனவே நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் நாடகத்தின் இரகசியத்தை எப்படிப் புரிய வைக்கலாம் என்பது புத்தியில் வர வேண்டும். அவர்களது யோகத்தை எப்படி தந்தையுடன் இணையுமாறு செய்யலாம்? மனிதனிலிருந்து தேவதை யாக ஆக்குவதற்கான புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்விக்கலாம் அல்லது தந்தையிடமிருந்து எல்லையில்லாத ஆஸ்தி பெறுவதற்கான வழியைக் கூறலாம். யாருக்கு தந்தை மூலமாக வழி கிடைத்திருக்குமோ அவர்கள் தான் கூறுவார்கள். தந்தை தான் வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார் அல்லது முக்தி ஜீவன் முக்தியின் வாசல்களைத் திறக்கிறார். இது போல நாள் முழுவதும் ஞான சிந்தனை செய்ய வேண்டும். மேலும் சுபாவம் கூட மிகவும் இனிமையானதாக தாரணை செய்ய வேண்டும். பிறருடைய பாவ-சுபாவத்தால் தான் எரிவதோ, மூழ்கி இறப்பதோ கூடாது. சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். தங்களது சேவையை செய்ய வேண்டும். கூடுமானவரை சேவையில் நேரத்தை ஈடுபடுத்த வேண்டும். நாம் பாபா பாபா என்று கூறுகிறோம். பாபாவிற்கோ எல்லையில்லாத சேவை பற்றிய சிந்தனை உள்ளது, நான் பாபாவின் குழந்தை என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறேன் என்று நம்மையே கேட்க வேண்டும். நான் எவ்வளவு சேவை செய்ய வேண்டும்? நேரமோ நிறைய கிடைக்கிறது. இரக்கம் ஏற்பட வேண்டும். பாவம் ! அனைவரும் தந்தையிடமிருந்து பிரிந்து விட்டுள்ளார்கள். அடி வாங்கிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பாவங்கள் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். தந்தையிடமிருந்து முகத்தை திருப்புமாறு செய்து அனைவரையும் குழப்பத்திலாழ்த்தி கொண்டே இருக்கிறார்கள். பிராமணர்களாகிய உங்களுடைய வேலையே அனைவருக்கும் ஞானத்தைக் கூறி முன்னால் கூட்டி வருவது. பிராமணர்களாகிய நீங்கள் கீதையின் பகவானுடைய உண்மையிலும் உண்மையான குழந்தைகள் ஆவீர்கள். உங்களுக்கு அதிகாரம் கிடைத்துள்ளது. உங்களது புத்தியில் கீதையினுடைய ஞானம் உள்ளது. யாரால் புரிய வைக்க முடியவில்லையோ அவர்களை நாம் பிராமணர்கள் என்று கூற முடியாது. ஹஃப் காஸ்ட் அல்லது குவாட்டர் காஸ்ட் - அரைகுறை அல்லது கால் பாகம் என்பார்கள். பெயர் பிராமணர் ஆனால் தொழில் சூத்திர தன்மையினுடையது செய்கிறார்கள். புத்தி சூத்திர தன்மையினுடையதாக உள்ளது. அஜ்மீரில் புஷ்கரணி பிராமணர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கீதை சாஸ்திரம் ஆகியவை கூறுபவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களது தொழிலே அதுவாகும். வலம் வருவது அவர்களது வேலை அல்ல. அவர்களது வேலை சாஸ்திரங்களை கூறி, தட்சிணை பெறுவது மட்டுமே ஆகும். இப்பொழுது நீங்களோ உண்மையிலும் உண்மையான பிராமணர்கள் எல்லையில்லாத தந்தையின் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மா எல்லையில்லாத பிரஜைகளின் தந்தை ஆவார் அல்லவா? மேலும் சிவபாபா அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தை ஆவார். அவரது இருப்பிடம் பரந்தாமத்தில் ஆகும். அவரே பதீதர்களை (தூய்மையற்றவர்களை) தூய்மையாக்குபவர் ஆவார். எனவே முழு உலகம் அவரை நினைவு செய்கிறது. ஓ காட் என்று கூறும் பொழுது நிராகாரமானவர் தான் புத்தியில் வருகிறார். ஆனால் குருக்களின் சங்கிலிகளில் சிக்கி உள்ளார்கள். எந்த தேவதைகளுக்கு பூஜை செய்கிறார்களோ அவர்களுடைய தொழில் பற்றி அறியாமல் உள்ளார்கள். அது கூட ஏதோ பொம்மைகள் என்று நினைத்து பூஜை செய்கிறார்கள். தொழில் பற்றி அறியாமல் உள்ளார்கள். எனவே பொம்மைகளின் பூஜை என்று கூறப்படுகிறது. எனவே எவ்வளவு வித்தியாசம் உள்ளது. ஏராளத்திலும் ஏராளமானோர் குழம்பி உள்ளார்கள். தேவதைகளின் தோற்றம் மற்றும் குணம், மனிதர்களின் தோற்றம் மற்றும் குணம் இவற்றிற்கிடையே இரவு பகலுக்கான வித்தியாசம் உள்ளது. நீங்கள் அனைத்து குணங்களாலும் நிரம்பியவர்கள்.... நாங்கள் நீசர்கள், பாவிகள் ! என்று மனிதர்கள் பாடுகிறார்கள். ஒரு வேளை இப்படி கூறுகிறார்கள் என்றால் நல்லது, அவர்களை அது போல ஆக்கியவர்கள் யார்? இப்பொழுதோ மிகச் சரியாக நரகமாக உள்ளது. பின் நாம் சொர்க்கத்திற்கு அதிபதியாக ஆக முடியுமா என்ன? இந்த சிந்தனை ஒரு பொழுதும் மனிதர்களுக்கு எழுவது இல்லை. நாம் இது போல எப்பொழுது ஆகப் போகிறோம் என்று குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எப்பொழுதாவது சிந்தனை எழுந்திருக்குமா என்ன? பக்தி மட்டும் செய்து கொண்டே இருந்தீர்கள். இப்பொழுது நாமே தான் தேவதை ஆக வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். ராஜதானியில் உயர்ந்த பதவியை அடைய வேண்டும். எனவே முயற்சி செய்கிறோம். ஒரு வேளை நமது சரீரம்

விடுபட்டு விட்டது என்றால் நாம் எந்த பதவியை அடைவோம் என்று உள்ளுக்குள் தோன்ற வேண்டும். ஒரு வேளை நாம் இறந்து விட்டோம் என்றால் என்ன பதவியை அடைவோம் என்று நீங்கள் கேட்கவும் முடியும். பின் பாபா சட்டென்று கூறி விடுவார் - நீங்கள் 1 பைசா பதவி அடைவீர்கள் அல்லது 8 அணாவின் பதவி, 12 அணாவின் பதவி அல்லது சோழியின் பதவியை அடைவீர்கள். பிரஜைகளுக்கு சோழியின் பதவி என்பார்கள். எந்தவொரு குரங்கு தன்மையும் இல்லையே என்று இதயக் கண்ணாடியில் தங்களது முகத்தைப் பாருங்கள். அசுத்தமான அகங்காரம் முதல் நம்பர் ஆகும். காமம் கோபத்தைக் கூட வென்று விடலாம். ஆனால் தேக அபிமானம் என்பது முதல் நம்பர் எதிரி ஆகும். ஆத்ம உணர்வுடையவராக (தேஹீ அபிமானி) ஆகும்பொழுது தான் மற்ற விகாரங்கள் தணிந்து போய் விடும். தந்தையிடம் அன்பு இணையும் பொழுது தான் தேஹீ அபிமானி ஆக முடியும். தேக அபிமானியின் அன்பு இணைய முடியாது. எனவே தேக அபிமானத்தை விடுவதில் மிகுந்த உழைப்பு வேண்டும். தேஹீ அபிமானி மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள். தேக அபிமானியின் முகம் பிணம் போல இருக்கும். எனவே முதலில் முக்கியமான விஷயம் தேஹீ அபிமானி ஆவது. அப்பொழுது தந்தை கூட உதவி செய்வார். நிர்விகாரியாகவோ நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் ஆத்மா, கூடவே தந்தையின் நினைவும் இருக்க வேண்டும். இது அடிக்கடி மறந்து போய் விடுகிறது. இதில் தோல்வி அடைந்து விடுகிறார்கள். அசரீரி ஆகவில்லை என்றால், எப்படி திரும்பிச் செல்வீர்கள். சேவை பற்றிய மிகுந்த சிந்தனை இருக்க வேண்டும். சேவை மூலம் அநேக மனிதர்களுக்கு நன்மை ஆகி விடும். தேக அபிமானம் உடையவர் எங்கு சென்றாலும் தோல்வி அடைந்து விடுவார். தேஹீ அபிமானி ஏதாவது கொஞ்ச நஞ்சம் அம்பு போல பதிய வைத்து விட்டு வருவார். இன்னார் விஷயத்தையோ சரியாகவே கூறி இருந்தார் என்று உணருவார்கள். யோகம் இணைந்து விட்டது என்றால் சேவையினுடைய சிந்தனையும் இருக்கும். அதில் முதன் முதலாகவோ அல்ஃப் - தந்தைபற்றி புரிய வைக்க வேண்டும். அதிகமாக கூறிக் கொண்டே சென்றால், தொந்தரவாக நினைப்பார்கள். முதலில் சிவாய நமஹ! மூன்று அடுக்கு மாடி பற்றி கூட புரிய வைக்க வேண்டும். ஒன்று நிராகாரி உலகம். அங்கு பரமபிதா பரமாத்மா மற்றும் ஆத்மாக்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றது ஸ்தூல வதனம் மற்றும் சூட்சும வதனம். சொர்க்கத்தில் இலட்சுமி நாராயணரின் இராஜ்யம் இருந்தது. இப்பொழுது இல்லை. மீண்டும் சரித்திரம் திரும்ப நடைபெறும். முன்பு கலியுகமாக இருந்தது. பிறகு சத்யுகமாகியது. இப்பொழுது மீண்டும் கலியுகத்தின் சரித்திரம் திரும்ப நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இப்பொழுது மீண்டும் சத்யுகத்தின் சரித்திரம் கூட திரும்ப நடைபெறும் அல்லவா? இதில் தான் ஆனந்தம் உள்ளது. மிகவும் நல்ல (பாயிண்ட்ஸ்) குறிப்புக்கள் ஆகும். நல்லது.

பிராமண குல பூஷணர்களான அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு, ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. பிறரது பாவம் சுபாவத்தால் எரிவதோ, இறப்பதோ கூடாது. மாறாக தங்களது சுபாவத்தை மிக மிக இனிமையானதாக ஆக்க வேண்டும். சகிப்புத் தன்மை உடையவராக ஆக வேண்டும்.
2. தந்தையின் சேவை செய்பவராக ஆக வேண்டும் என்றால், ஞான மனனம் செய்ய வேண்டும். புத்தியில் ஞானத்தின் சிந்தனை மட்டுமே செய்து கொண்டே இருக்கவேண்டும். ஆத்ம உணர்வுடையவராக ஆகி இருப்பதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்:

தைரியம் மற்றும் உற்சாகம் மூலமாக ஒவ்வொரு செயலும் வெற்றியை அடையக் கூடிய மகான் சக்திசாலி ஆத்மா ஆவீர்களாக !

தைரியம், உற்சாகம் தூசியைக் கூட செல்வமாக ஆக்கி விடும் என்று பக்தியில் கூறுகிறார்கள். உங்களிடம் தைரியம் மற்றும் உற்சாகம் இருந்தது என்றால், மற்றவர்களும் உங்களுக்கு சகயோகி (ஒத்துழைப்பு அளிப்பவர்களாக) ஆகி விடுவார்கள். பணத்தில் குறைவு இருந்தது என்றால், உற்சாகம் எங்கிருந்தாவது பணத்தையும் இழுத்துக் கொண்டு வரும். வெற்றியையும் இழுத்துக் கொண்டு வரும். எனவே எந்த மகான் ஆத்மாக்கள் (நிமித்தமாக) கருவியாக இருக்கிறார்களோ அவர்களது வேலையாவது சுயம் உற்சாகத்தில் இருப்பது மற்றும் மற்றவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டுவது. இப்பொழுது நீங்கள் இதுபோல உற்சாகத்தில் இருந்திருக்கும் காரணத்தினால் தான் ஜட சித்திரங்களில் கூட எப்பொழுதும் புன்முறுவலுடன் கூடிய சக்திசாலி முகங்களைக் காண்பிக்கிறார்கள்.

சுலோகன்:

யார் மீது பாப்தாதாவின் சிநேகத்தின் குடைநிழல் இருக்கிறதோ அவர்களே பாக்கியசாலி ஆத்மா ஆவார்கள்.